

„Nekünk Amerika az els?”

2025 január 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

ÉN CSAK LEÍRTAM... – A neomarxista woke-elmebajok háttérbe szorulnak, visszatér a normalitás.

Mármint nem nekünk, hanem nekik. Neki. Donald Trumpnak. És ezzel mindig tisztában kell lennünk. Miközben nekünk meg Magyarország az els?. És ha a kölcsönös tisztelet, a valódi elfogadás talaján állunk, nem pedig a

„liberális tolerancia” mézesmázos szlogenjeibe bújtatott ideológiai terrornak kötelez? engedelmeskedni, akkor köszönjük, rendben is leszünk. De ebben benne van az is, hogy néha nem ugyanazt akarjuk, és mégis megoldást kell találni.

Hogy miért mondom ezt?

Mert nagyon magasak a várakozásaink.

Donald Trump most kezd?d? elnökségére hajlamosak vagyunk megváltásként, ezüstgolyóként, Szent Grálként stb. tekinteni. Ami megold minden problémát, különösen azokat, amelyekkel mi, magyarok küzdünk a világpolitika forgatagában.

Ez nyilvánvalóan nincs így. Eleve nem fogja Trump elnöksége elhozni az örök világbékét és/vagy a földi menyországot. S?t, a Biblia épp azt írja a Jelenések könyvében, hogy maga az Antikrisztus ígér majd f?t-fát, jólétet, békét stb., és ezzel terjeszti ki hatalmát nemcsak az emberek mindennapi élete, de a lelkek fölött is. Semmi más nem kell tenni ezért, mint magunkra venni az ? jelét.

Trump is kétségtelenül sok mindent ígér, els?sorban persze saját állampolgárainak, de összességében az egész világ számára is. Ezek az ígéretek azonban nem valamifajta hagymázos utópia felé mutatnak, hanem épp ellenkez?leg: a normalitáshoz való visszatérést jelentik. Kezdve olyan – látszólagos – apróságoktól, formáságoktól, hogy újra „boldog karácsonyt” kívánnak „kellemes ünnepek” helyett. Egészen addig, hogy a munkahelyeken, egyetemeken vagy épp a hadseregnél a képességek és a teljesítmény számítsen, nem pedig az illet? b?rszíne, szexuális orientációja vagy bármilyen – vélt vagy valós – kisebbségi, áldozati csoportozáshoz tartozása.

Ami az elmúlt években Amerikában végbe ment a DEI (Diversity, Equity, Inclusion – Sokszínűség, egyenl?ségi, befogadás) égisze alatt, az hajmereszt?. Ennek láttuk az eredményét a teljes légiirányítási cs?dnél, amikor egy napra minden repül?tér forgalma leállt. Meg a Boeing gépeknél, amikor a leveg?ben kiszakadt egyiknek-másiknak az ajtaja. Vagy épp most, a Los Angeles-i bozóttüzeknél, amikor a városi t?zoltóság három vezet?jének mindegyike lesbikus, ezért kapta meg a pozíciót. A t?zoltócsapok városszerte mind szivárványosra vannak festve, jelezvén a fantasztikus toleranciát az LMBTQ-közösségnek, csak épp víz nem jön bel?lük.

Ja, még egyet ne feledjünk: a drogos b?nöz? George Floydot h?sként, aranykoporsóban temették el, állami szertartás keretében; a New York-i metró utazóközönségét egy másik drogos b?nöz?t?l megment? Daniel Penny pedig börtönbe akarták csukni. (A médiában több hónapon át tartó boszorkányüldözést követ?en az esküdtszék végül felmentette.)

Az amerikai baloldalnak a meritokráciát majdnem sikerült teljes mértékben lecserélnie valamiféle egalitáriusnak mutatkozni akaró, de valójában végtelenül zsarnoki, neomarxista társadalmi berendezkedésre.

És mindezt látványos jóemberkedésbe csomagolni. Ahogy a kiváló amerikai – egyébként fekete – közgazdász-filozófus, Thomas Sowell fogalmazta meg: „Lecseréltük azokat a dolgokat, amik m?ködnek, olyanokra, amik jól hangzanak.”

Persze ezek?l a dolgokról rengeteget írtunk már. Nem is folytatom. Viszont épp ezek miatt reménykedtünk annyira, és örültünk neki, amikor megtörtént Trump gy?zelme. Mert ellenkez? esetben a woke-?rület teljes sebességbe kapcsolta volna. És ez már nem valamiféle amerikai értelmiségi hóbort vagy a fiatal egyetemisták és professzoraik belterjes játszadozása lenne, hanem a társadalmak teljes szétverése. És Európa ugyanezen az úton járt. S?t, most épp ott tartunk, hogy Nyugat-Európa még mindig ezen az úton jár, annak ellenére, hogy az Egyesült Államokban óriási fordulat következett be. Ezt a fordulatot látjuk abban, amilyen embereket Trump a kormányába jelölt; és abban is, ahogy a kongresszusi meghallgatásaikon a demokrata szenátorok hozzák a formájukat, és próbálják a hazafiságot, a tisztességet, a normalitást képvisel? miniszter- és egyéb tisztségvisel?-jelölteket ellehetetleníteni. Szerencsére sikertelenül.

Európa jelent?s részében viszont még ugyanazok a globalista er?k vannak hatalmon, akik ezt a woke-marxizmust kiváló eszközként tudták használni a saját céljaikra. A „post-truth”, vagyis az igazság utáni világban nem számít a valóság, nem számítanak a migránsok által elkövetett b?ncselekmények, de nem számít Európa gazdasági tönkretétele sem; ha elég hangosan sikerül „az idegen szép”, „Putyin maga az ördög” (de Trump is ugyanezt

kapta) és hasonló szlogeneket megjeleníteni, akkor elég nagy tömeg fogja ezeket elhinni és követni, hogy hatalomban tudja tartani az uralkodó elitet. A brüsszeliták Von der Leyen asszonyától a névtelen-arctalan bürokratákig most óriási pánikban vannak, hogy Trump ilyen er?vel és lendülettel tudott visszatérni az elnöki pozícióba, és láthatóan más id?k jönnek Európára is.

Amely más id?k nekünk, magyaroknak egyértelm?en kedvez?bbek lesznek. Nem csak azért, mert a neomarxista woke-elmebajok úgy általában háttérbe szorulnak, visszatér a normalitás, megsz?nik a nyomás (például arra, hogy az óvodákba is engedjük be a gyerekeket szexualizálni akaró transzvesztitákat és egyéb LMBTQ-aktivistákat). Nyilván már ez sem elhanyagolandó önmagában, hogy ez a nyomás megsz?nik. De megsz?nik a politikai nyomás is. Akár abban, hogy hogyan merészelünk szigorú migrációs politikát folytatni, vagy hogy hogyan merészelünk békét akarni ahelyett, hogy a harci kürtöt fújnánk mi is. (Mert már csak egy hajszál – tán épp a mi hajszálunk – hiányzik ahhoz, hogy az ukrán hadsereg sikerrel vegye be Moszkvát.)

Az általános politikai körülmények, a nemzetközi közbeszéd, a sajtó és nem utolsósorban a közösségi média irányváltása (az X után már a Facebook is beszünteti a tényellen?rzést és a cenzúrát) tehát egyértelm?en szabadabb leveg?t, nagyobb mozgásteret jelent nemcsak az egyes emberek, de teljes országok, így Magyarország számára is.

De!

És itt jön kébbe a realizmus.

Mindamellet, hogy Trump és az ? köreinek politikai gondolkodása, ideológiai beállítottsága közel áll a miénkhez, attól még ?k ízig-vérig amerikaiak. És Amerika (pontosabban: az USA) érdekeit tartják szem el?tt, ez számukra a legfontosabb. És ebb?l következ?en el?fordulhatnak, és minden bizonnyal el? is fognak fordulni, már látjuk is ennek jeleit, bizonyos konfliktusok, megoldandó helyzetek. Például hogy Trump meglebegtette: a GDP öt százalékára akarja emelni a NATO-tagországok kötelez? hozzájárulását a szervezet költségeihez. Mert azt mondja (amerikaiként, amerikai szempontból), hogy elege van abból, hogy ?k finanszírozzák, aránytalanul nagy mértékben, Európa katonai védelmét a – vélt vagy valós – orosz veszéllyel szemben.

És ha valóban öt százalékot kell majd befizetni, az a magyar gazdaságot, ahogy Orbán Viktor miniszterelnök is fogalmazott, tüd?n l?né. Persze tudjuk, hogy Trump szeret nagyokat mondani, és aztán megnézni, hogy az összerendezett kiskutyák mit reagálnak rá, ezen talán jókat nevetni is magában, és a végén valamilyen megállapodásra jutni. Hogy a kutyáknál maradjunk, tudjuk, hogy mit csinál az er?sebb... Trump pedig szeret ebb?l a pozícióból tárgyalni. És ha tetszik, ha nem, Amerika ebben a pozícióban, világhatalmi pozícióban van. Azt azért nem gondolom, hogy erre az öt százalékra valóban sor kerülne, mert ez a NATO végét jelentené. Nemcsak mi, de a többi tagállam sem bírná el ezt a terhet.

De az is lehet, hogy ez a történelem természetes útja, és a NATO-ra jelenlegi formájában és feladatkörében nem lesz többé szükség. Mert hogy mindenfajta retorika és hergelés ellenére az Európára leselked? legnagyobb veszély ma egyáltalán nem Oroszország. Hanem egyrészt az ellen?rizetlen migráció és a vele érkez? (radikális) iszlám. Meg úgy egyáltalán a teljesen más civilizációs normákkal rendelkező bevándorlók milliói. Másrészt pedig a társadalmak szétesése, a bels? kohézió megsz?nése, a nihilizmus, a keresztény kultúrkör fundamentális értékeinek elutasítása, saját gyökereink megtagadása és immunrendszerünk összeomlása. A két veszély ráadásul kéz a kézben jár. Egy immunrendszerét, identitását veszített társadalmat sokkal könnyebben igaz le egy küls? hódító. Az utóbbival szembeni küzdelemben lehetne a NATO-nak szerepe. De egy Európa határait – horribile dictu! Oroszországgal közösen – véd? NATO már egy másik NATO lenne.

Persze ez jelenleg pusztán fantazmagória. Attól még lehet róla beszélni, hangosan gondolkodni. Mint ahogy minden?l és bármir?l lehet és kell beszélni.

És Trump elnökségének, az ezzel járó szellemi irányváltásnak ez is egy nagyon fontos eleme, hogy ismét lehet beszélni a valós társadalmi problémákról, kérdésekr?l. És szembe lehet menni a kánonnal. Biztos, hogy ebben (is) sokkal jobb helyzetben lesz Magyarország. Hiába károm majd a New York Times meg a CNN, hogy micsoda illiberális, autoriter hibrid rezsimet építünk itt, ezzel az ajvékolással már csak egymást tudják hergelni.

Meg esetleg az itteni lerakataikat, a 444-t?l a Telexig. De semmilyen politikai hátrányunk nem származik majd

abból, hogy nekik nem tetszik, ahogy mi élünk.

Szóval van okunk az optimizmusra, de nem szabad elengednünk a realizmust sem. Barátaink, szövetségeseink, szellemi harcostársaink kerültek hatalomra az USA-ban, de ettől még a saját érdekeiket nézik elsősorban. Ahogy mi is. Csak azok jóval nagyobb erővel tudnak az érdekeik mögé tenni. Viszont az elzárkózott adminisztrációval ellentétben az új nem akarja ezt úton-útfélen az orrunk alá dörgölni. Minden esélyünk megvan rá, hogy egy sok melóval, egyeztetéssel, kompromisszumokkal járó, de békés, prosperáló időszaknak nézzünk elébe.

Jeszenszky Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló